

El descens del Girona: 174 milions dilapidats en dos anys per acabar a Segona

El Girona afronta el descens amb la necessitat de reconstruir-se per poder lluitar amb garanties per tornar a Primera i no complicar l'economia del club

El que va començar sent una fantasia ha acabat convertint-se en una pel·lícula de terror. El Girona va culminar dissabte passat una temporada desastrosa que l'ha dut al pou de la Segona divisió, la qual, d'una manera o altra, ha estat enllaçada amb l'anterior, quan el conjunt gironí va aconseguir la permanència amb només un punt de marge sobre el descens malgrat que havia de ser un any prometedor amb la participació a la Champions. L'equip de Michel ha protagonitzat un fracàs esportiu just quan millor li han anat les coses al club blanc-i-vermell. L'històric curs dels 81 punts (2023-24) va permetre als gironins fer un creixement majúscul en totes les àrees, veient com el seu pressupost es multiplicava desorbitadament; van ser més de 113 milions d'euros l'exercici passat i n'han estat 75 milions aquest. En consonància, el marge destinat a la confecció de la plantilla també se n'ha beneficiat amb 98,8 milions l'any passat i 76,9 milions enguany. Aquests 174 milions, però, els quals han permès fer fitxatges inimaginables (alguns cedits) com Arthur Melo, Witsel, Ter Stegen, Lemar, Ounahi i tants altres -Asprilla continua sent el més car-, han estat dilapidats en aquests dos anys per acabar a Segona. En aquest sentit, caldrà dur a terme una reestructuració profunda de l'equip per poder lluitar amb garanties per tornar a Primera i no complicar, més del que ja ho estarà amb el descens, l'economia del club. La Liga ajudarà els blanc-i-vermells a refer-se amb un coixí d'entre 10 i 14 milions per a la propera temporada, més els 1,6 milions que s'ingressaran per acabar en la penúltima posició de la classificació. Decidint tot el seu futur a l'última jornada del campionat, el temps juga en contra ara d'un Girona que haurà de decidir quins canvis provoca al seu organigrama. De dalt a baix. L'única cosa segura és que, havent patit l'experiència dels darrers estius, és necessari prendre les decisions com més aviat millor. Pel cap baix, la pretemporada començarà a mitjan juliol perquè la lliga de Segona, com la de Primera, es preveu que doni el tret de sortida el 14 d'agost després del Mundial 2026. És per això que, tant el cos tècnic com la plantilla, haurien d'estar en gran part confirmats. Així com la direcció esportiva, si s'escau. Tot i que en l'actualitat hi ha fins a quinze jugadors del primer equip amb contracte (Gazzaniga, 2027; Kravtsov, 2029; Francés, 2029; Àlex Moreno, 2027; Arnau, 2027; Ounahi, 2030; Iván Martín, 2028; Fran Beltrán, 2030; Van de Beek, 2028; Bryan Gil, 2030; Joel Roca, 2029; Tsygankov, 2027; Portu, 2027; Vanat, 2030; i Abel Ruiz, 2029), de ben segur que uns quants quedaran alliberats amb el descens a Segona o se'ls haurà de buscar sortida perquè és inconcebible mantenir-los. D'altra banda, acaben contracte aquest mes de juny Stuardi, Witsel, David López, Blind, Rubén Blanco i Juan Carlos; mentre que tornaran als seus clubs d'origen un cop finalitzada la cessió Ter Stegen, Vitor Reis, Hugo Rincón, Echeverri i Lemar. «Sento tristesa per no haver estat capaços de donar-los el que mereixien. Però també sento orgull. Orgull d'haver defensat aquests colors amb tot el que tenia i d'haver viscut moments increïbles amb vostès», va expressar Stuardi en una publicació a les seves xarxes socials. Si no se'l renova, el descens contra l'Elx haurà estat l'últim partit del capità i goleador històric del club blanc-i-vermell.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/05/24/174-milions-dilapidats-any-per-130603746.html>